



ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ЧЕРВЕНЬ, 2024



ВІРА ВІД СЛУХАННЯ

ХРИСТІЯНИ В КРАЇНАХ ІЗ ОБМЕЖЕНИМ ДОСТУПОМ ДО СЛОВА БОЖОГО
ПРОСЯТЬ ПРО НАДАННЯ ЇМ ДРУКОВАНИХ ТА АУДІО-БІБЛІЙ

Справжня ціна Біблії

Не було часу, коли християни не зазнавали б переслідувань за володіння Словом Божим та його розповсюдження. Така ціна Божої обітниці з Книги пророка Авакума 2:14: «Бо пізнанням Господньої слави наповнена буде земля, як море вода покриває».

Наші переслідувані брати й сестри в Христі продовжують слухняно платити ціну, наражаючи себе на напади, тюремне ув'язнення, тортури й навіть мученицьку смерть, щоб читати святе Слово Боже, поширювати його та бачити виконання цієї обіцянки.

Із моменту заснування Річардом та Сабіною Вурмбрандами 1967 року організація «Голос мучеників» докладає зусиль, щоб розповсюджувати Біблії в країнах, уряди яких обмежують Євангеліє. У перші роки її існування ці зусилля було спрямовано на проникнення за «залізну завісу» в держави «радянського блоку» Східної Європи. Ця робота з контрабанди Біблії в комуністичні держави триває й донині, поряд із доставкою Слова Божого в багато ісламських, індуїстських та буддистських країн.

Так само, як наші переслідувані брати й сестри наполегливо виконують своє покликання нести Світло Євангелія їхнім співгромадянам, ми не шкодуємо коштів і охоче забезпечуємо їх Бібліями — як у друкованому, так і в цифровому форматах.

На сторінках нашого молитовного бюлетеня ви прочитаєте про те, як Слово Боже виконує волю Божу, звершуючи те, заради чого його послав Господь (Іс. 55:11) у Туреччині, Північній Кореї, Лаосі, Китаї та Уганді. На нашому вебсайті ми розмістили розповідь про кубинців, які здобули вічну надію завдяки зустрічі з Біблією у своїй атеїстичній комуністичній країні: www.vom-ru.org/nl-06-ukr.

З повагою,
Ерік та Хьон Сук Фолі



БОЖЕСТВЕННА МЕТА, ЯКУ ДОПОМОГЛА ДОСЯГНУТИ «ПОМИЛКА»

Нуреттін народився у курдській мусульманській сім'ї на сході Туреччини, хоча ніколи по-справжньому не вірив, що Аллах такий, як про нього написано в Корані. «Я не був атеїстом, — пояснює він, — і не сумнівався у існуванні Бога. Проте я не бачив Його в ісламі».

Не цікавлячись релігією, Нуреттін зосередився на курдській політиці й заробляв грошей. Політичні амбіції чоловіка допомогли йому стати членом міської ради, а його ділові інтереси почали процвітати. Однак згодом він виявив, що ці досягнення не дають результатів.

Якось друг запросив Нуреттіна зустрітися з іноземцями у тій частині країни, яку туристи зазвичай не відвідують, тому пропозиція зацікавила його. Під час зустрічі він слухав, проте не виявляв особливого інтересу. Потім, коли незнайомці зібралися йти, один із них запропонував присутнім книгу, яку Нуреттін ніколи раніше не читав, — Біблію. «Я не чекав від книги багато чого, — згадує він, — та все ж узяв її із ввічливості. Потім мені стало ціка-

во, що там написано, і я почав читати». Коли Нуреттін читав Біблію, слова з Євангелія від Матвія 7:7 торкнулися його серця: «Просіть — і буде вам дано, шукайте — і знайдете, стукайте — і відчинять вам». Так чоловік переглянув своє ставлення до матеріального світу. Тепер він шукав те, що могло б задовольнити його душу.

«ПОМИЛКОВО» НАБРАНИЙ НОМЕР

Через рік Нуреттінові несподівано зателефонував християнин, який подарував йому Біблію. Іноземець випадково набрав його номер, намагаючись зв'язатися з іншим чоловіком, також на ім'я Нуреттін, який хотів поговорити про Христа. Нуреттін погодився на пропозицію зустрітись. І навіть не усвідомлюючи, що вони помилилися, чоловіки домовилися про зустріч. «Коли Нуреттін вийшов із автобуса, я подумав: "О, ні, це ж не той Нуреттін! — згодом розповів християнин, який зрозумів, що він помилився номером. — Ну гаразд, Бог знає, чому так сталося"».

Євангеліє поширилося по всій Туреччині ще в I столітті, втім нині менше 1% турків є християнами, а 96% — мусульманами-сунітами

Під час другої зустрічі з християнином, на яку той привів із собою друга, Нуреттін був здивований, коли співвітчизник почав молитися перед їжею в ім'я Ісуса. Курди переважно сповідають іслам, і Нуреттін ніколи ще не зустрічав курдів-християн. «Коли він помолився, я зрозумів, що він і курд, і послідовник Ісуса, — розповідає чоловік. — Це вразило мене у саме серце. Я подумав: "Як курд може бути послідовником Христа?!"».

Це питання позбавило Нуреттіна спокою, коли він продовжував вивчати Біблію. Якось читаючи Книгу Одкровення, чоловік і сам зустрів на її сторінках Христа. І відразу Він прийшов до нього у видінні. «Ісус стояв прямо переді мною, — згадує Нуреттін. — Я сповідав, що Він є моїм Господом, і відчув: Він хоче використовувати мене для спасіння інших людей».

Після того, як Нуреттін повідомив про своє бачення та рішення друзям-християнам, один із них почав наставляти його в основах християнського вчення.

У міру того, як протягом наступного року чоловік став зміцнюватися в Господі, він усе ж вирішив зберігати набуту віру в таємниці від своєї політично активної сім'ї. Він знав, що їх не хвилювало б, якби він став атеїстом, але те, що він став християнином, було неприйнятно для ревних родичів і сусідів-мусульман. «У нашому регіоні населення украй консервативне й надзвичайно релігійне, — пояснює Нуреттін, — а я був лише немовлям у вірі».

4 квітня 2010 року Нуреттін таємно прийняв хрещення. А через 20 днів рано-вранці за ним прийшли співробітники поліції.

БІБЛІЯ ЗА ГРАТАМИ

Після арешту Нуреттіна допитували протягом багатьох годин, переважно про його участь у курдському національному русі незалежності, утім, на подив чоловіка, його також почали розпитувати й про віру. «Ти християнин?! — домагалися відповіді слідчі. — Як ти став послідовником Ісуса? Чому?!» Пізніше Нуреттін дізнався, що хтось розмістив інформацію про його хрещення в інтернеті. «Я поділився з ними молитвою Господньою, — згадує Нуреттін. — Хоча все, що я міг пояснити, були лише основи віри та Євангелія».

Коли Нуреттіна нарешті замкнули в камері, його огорнули радість та вмиротворення. Він зрозумів, що Святий Дух дозволив йому відповісти на запитання слідчих, пори те, що він мав обмежені знання.

Нуреттіна засудили до двох років ув'язнення за політичну діяльність. Пристосовуючись до життя за ґратами, християнин щоранку та щовечора черпав наснагу в молитві «Отче наш». Пізніше в тюремній бібліотеці він побачив Біблію, якою насолоджувався із жагою, утім обережно. «Я намагався читати, коли поряд не було інших в'язнів», — говорить він.

Через два роки повернувшись із місць позбавлення волі, Нуреттін більше не мав ні доходу, ні соціального становища. Однак його віра зміцніла; він щодня годинами молився й ділився Словом Божим із дружиною. «Я читав їй та разом із нею Біблію, — розповідає чоловік. — Люди приходять до віри насамперед через читання Слова, тому що через Біблію Святий Дух може торкнутися їхнього серця». Поступово серце його дружини змінилося, і вона теж прийняла Христа.

Незважаючи на те, що Нуреттін уже давно залишив світські справи й відійшов від політики, уряд, як і раніше, вважав його колишні політичні зв'язки потенційною загрозою національній безпеці країни. Тому через 18 місяців влада повторно заарештувала чоловіка й засудила до двох із половиною років позбавлення волі.



Нуреттін бажає, щоб люди пізнавали Божу любов, яка вивела його з темряви до світла Христового



Нуреттін очолює невелику активну громаду курдських віруючих

З часу свого першого ув'язнення Нуреттін неабияк зміцнівся у вірі. Він прийняв другий термін із більшою стійкістю, і це допомогло йому відкрито свідчити про свою віру. Йому навіть дозволили отримувати у в'язниці Біблії та роздавати їх іншим ув'язненим. Однак знайти сприйнятливую аудиторію було непросто. «За цей період ніхто не прийшов до віри, — зітхає Нуреттін. — Але майже всі почули Євангеліє! Вони знали, що я послідовник Ісуса, тому завжди запитували мене, а я відповідав».

ІЗ В'ЯЗНИЦІ — ЗА КАФЕДРУ

Після звільнення Нуреттін став пастором і нині очолює невелику активну громаду, яка складається із віруючих курдів. Він розповідає, що чимало представників його народу хочуть більше дізнатися про християнську віру й стукають у двері їхньої церкви. «Люди приходять, сидять і спостерігають за богослужінням, — розповідає пастор та додає, що, побачивши курдських послідовників Христа, багато співвітчизників так само здивовані, як колись і він. — Богослужіння відвідують навіть репортери й пишуть про них у газетах. Курдська церква така рідкість, що привертає увагу місцевих журналістів».

Декілька людей, яким Нуреттін свідчив у в'язниці, розшукали його після звільнення. Він просить молитися, щоби вони здобули віру в Христа. Чоловік хоче, щоб більше курдів пізнали Ісуса як свого особистого Господа й Спасителя, як це сталося і з ним, коли він уперше прочитав Біблію, багато років тому подаровану йому іноземними християнами.

«Прошу Бога, щоб Він дозволив мені провести решту життя, проповідуючи Його Слово, доки я досягну вічності», — говорить Нуреттін. Християнин хоче, щоб навколишні люди пізнали Божу любов, яка, на його думку, колись спонукала брата-іноземця подарувати йому найдорожчий дар — Слово Боже. «Це не випадковість, — упевнений він. — Так Бог здійснив Свою божественну мету!»

ТІ Ж СПОКУСИ Й ТА Ж БЛАГОДАТЬ, ЩОБ ЇХ ПОДОЛАТИ

У недавніх листах, які надійшли на нашу адресу, північнокорейські підпільні християни повідомляють, що вони стикаються з тими самими спокусами, що й ми, і відчують ту ж благодать, яка допомагає їх долати. Часто засоби масової інформації зображують їх або значно стійкішими християнами, ніж ми, або значно слабкішими, які потребують нашої негайної допомоги. Утім істина в тому, що вони насправді дуже схожі на нас. Ці Божі діти живуть у зовсім іншій політичній ситуації й стикаються з проблемами, які нам важко навіть уявити, наприклад, із загрозливим браком продовольства. Однак, що стосується їхнього життя віри, вони читають ту саму Біблію, що й ми, зазначають тих самих спокус, прикликають ім'я того самого Бога й прославляють Його за відповіді на молитви.

Щороку ми розповсюджуємо 30–40 тисяч Біблій на північнокорейському діалекті у друкованому та електронному форматах усередині Північної Кореї, серед північнокорейських жінок, які стали жертвами сексуальної торгівлі в Китаї, а також північнокорейців, яких уряд відправив на роботу за кордон. Північнокорейці, які отримують Біблії, іноді надсилають листи-подяки через наших контактних осіб. Нижче наведено кілька витягів із цих листів. Їх текст трохи змінено, щоб приховати інформацію, яку можна використати для ідентифікації відправників та їх місцезнаходження.

Ось деякі з них:

«Наш люблячий Господь навчає нас любити Бога й ближнього свого, як самого себе. Незважаючи на те, що ми живемо у важких обставинах, ми навчилися любити одне одного».

«Що ж стосується нас, то ми повинні не лише самі отримувати Божу благодать, але й жити так, щоб свідчити про цю благодать і любов для людей, які переживають труднощі та боротьбу. Ми маємо дати їм можливість випробувати любов Божу, щоб вони теж могли стати тими, хто нестиме її навколишнім людям».

«Ми здивовані та вдячні. Ми пам'ятаємо благодать Святої Божої Трійці, Яка знає нас більше, ніж ми самі, знає про наш голод і важке життя та завжди захищає нас. Ми старанно працюватимемо, щоб виконати волю Божу».

«Щодо нас, то, провадячи життя віри, ми дуже часто потрапляємо в пастку власної жадібності. Але Бог прощає наші помилки й піднімає нас, щоб ми могли продовжувати йти правильним шляхом».



Північнокорейська біженка тримає в руках північнокорейську навчальну Біблію

хом віри, і навіть благословляє нас. Він дозволяє нам побачити яскраве світло життя осторонь шляху голодної смерті. Я глибоко відчуваю Його благодать...».

«Щоразу, коли я читаю надіслані вами Писання, моє серце завмирає від захоплення Божою любов'ю. Я можу бути грішником, який нічого не має і лише отримую. А втім Бог не відвертається від нас і щомиті наповнює Своєю благодаттю, тому я щиро вдячний...».

«Боже, ми знаємо, що на дорозі життя самотужки ми нічого не можемо зробити. Ми довіряємо своє існування Тобі. Життя, яким нам слід жити, — це життя, у якому ми насолоджуємось дарованою Тобою благодаттю і яке живемо як Божі обранці. Я житиму, поширюючи цю благодать ще на багатьох людей».

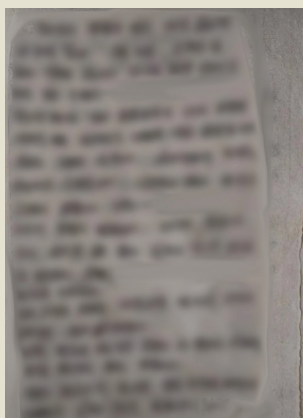
«Що стосується нас, ми завжди перебуваємо в Божій любові. На жаль, надто часто ми чинимо не так, як мають чинити християни. Але якими б далекими від досконалості ми не були, Він любить нас дуже справедливо: такими, які ми є. Тому ми завжди дякуємо, знову й знову».

«Наше життя було життям любові до сліз, плачу на самоті до болю та голодування до смерті. Але тепер ми зустріли Бога й пізнали щастя завдяки Його благодаті. Я завжди цінуватиму цю благодать і йтиму лише за Господом».

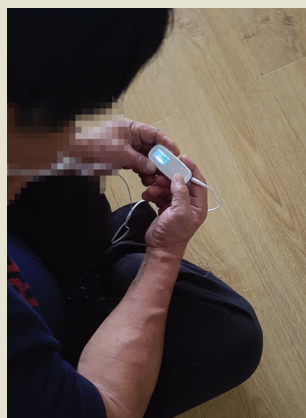
Підпільні північнокорейські християни не мають змоги навіть таємно збиратися для богослужіння із віруючими, які не є їхніми найближчими родичами. Вони не мають церковних будівель, пасторів чи семінарій. Але у них є Біблія, і вони знають, що коли біблійне послання приймається вірою, Христос присутній серед них та служить їм.

Листи підтверджують важливість та ефективність наших зусиль із направлення Біблії до Північної Кореї. Нині Слово Боже продовжує проникати в цю країну-самотницю. Сьогодні завдяки читанню Біблії змінюється життя більшої кількості мешканців Північної Кореї, ніж будь-коли в історії.

Із метою безпеки біблійних кур'єрів та одержувачів ми не розкриваємо інформацію про засоби, які використовуються для отримання та запитів на Біблію, які нам надходять, та її доставку. Будь-хто, хто ввозить Біблію до Північної Кореї з будь-якої країни в будь-якому форматі, чи то в друкованому чи в електронному, використовуючи будь-які засоби розповсюдження, наражається на ризик судового переслідування, ув'язнення й навіть смерті.



Зображення листа, отриманого від підпільного північнокорейського християнина (з архіву організації «Голос мучеників»)



Північнокорейка слухає аудіо-Біблію на пристрої MP3, надану нашими співробітниками в ході кампанії з розповсюдження Слова Божого



НОВИНИ з поля служіння



КИТАЙ

Розповсюдження Біблії у сільській місцевості Китаю

Багато китайських християн, які живуть у сільській місцевості, не мають змоги збиратися й слухати Слово Боже. Ми зосередили його розповсюдження саме на цих людях і подбали про те, щоб кожен аудіопристрій із записом тексту Біблії доставляти вручну, оскільки надсилати релігійні матеріали поштою в цей район Китаю небезпечно.

Китайський уряд посилив репресії проти християн у цьому конкретному регіоні, тому ми вжили нових запобіжних заходів із точки зору зв'язку та безпеки й подбали про те, щоб усі 700 аудіопристроїв із записом тексту Біблії було доставлено їхнім одержувачам у цілості та безпеці.

Китайський християнин, який отримав нашу аудіо-Біблію, написав:

«Я дякую Богу за те, що Він дозволив мені побачити аудіо-Біблію, я також дякую за це вам. Економіка Китаю перебуває в кризі, й умови життя людей нині найгірші за останні роки. У такі надзви-



Аудіо-Біблія, що розповсюджується в сільських районах Китаю

чайно скрутні часи єдине, на що можна покластися, — це на Слово й обітницю Бога. Будь ласка, моліться за Китай. І пам'ятайте про китайських християн. Амінь».

ЛАОС

Переслідувані лаоські християни просять Біблії



Лаоські християни стоять серед руйн своїх будинків та будівлі церкви, які минулого року зруйнували їхні односельці

Представники більшості племен, що мешкають у віддалених лаоських селах є анімістами й поклоняються духам предків. Вони часто приписують проблеми свого села (наприклад, хвороби) присутності християн. Дітей Божих змушують відмовитися від віри в Христа або залишити село, а якщо вони не підкоряються, їхні будинки, церкви та Біблії знищують.

Нам відомо як мінімум про десятьох християнських родин, чії будинки минулоріч було знесено через їхню віру.

Ми підтримуємо лаоських християн, замінюючи їхні згорілі Біблії, допомагаючи відновити будинки й церкви, а також надаючи їм можливість проповідувати свою віру, куди б їх не повів Господь.

Незважаючи на переслідування та небезпеку, ці мужні діти Божі знову й знову просять нас роздати в їхньому селі Біблії. Завдяки вашим пожертвуванням ми змогли виконати їхнє прохання, поширивши 2 тис. Біблій у тих районах Лаосу, де вони потрібні найбільше.